

РЕШЕНИЕ

№ 136

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **8519** по описа за **2011** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите (КЗП) [населено място], пл. „С.” № 4А срещу РЕШЕНИЕ от 30.05.2011 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 109-ти състав по нахд № 9516/2010 г., с което е отменено изцяло наказателно постановление № К-6798 от 12.05.2010 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище С. към Главна дирекция „Контрол на пазара” при КЗП, с което на [фирма] на основание чл.233, ал.2 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) е наложена имуществена санкция в размер на 1000 (хиляда) лв. за нарушение на чл.73, ал.1 вр. чл.71, ал.1 и ал.2 от ЗЗП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Поддържа, че съгласно чл.73, ал.1 вр. чл.5, ал.1 ЗЗП предоставянето на избор между писмената форма или друг подходящ начин на предоставяне на информация следва да се тълкува в полза на потребителите и с оглед защита на техните интереси, с оглед вида, обема и важността на информацията, за да бъде правилно възприета от тях. Поддържа, че съобразно изискванията на Европейските

станданти в конкретния случай информацията не може да бъде предоставяна само устно (чрез разяснения), тъй като не дава възможност на потребителите да преценят рисковете, присъщи на услугата. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде потвърдено наказателно постановление № К-6798 от 12.05.2010 г.

Ответникът по касационната жалба [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.4 не взема становище по жалбата. Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 30.05.2011 г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав по нахд № 9516/2010 г. е отменил наказателно постановление № К-6798 от 12.05.2010 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище С. към Главна дирекция „Контрол на пазара” при КЗП, с което на [фирма] на основание чл.233, ал.2 от ЗЗП

е наложена имуществена санкция в размер на 1000 (хиляда) лв. за нарушение на чл.73, ал.1 вр. чл.71, ал.1 и ал.2 от ЗЗП.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Е. Б. Ц., на свидетел на наказаното лице Л. В. С., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че не е допуснато нарушение на разпоредбите на чл.73, ал.1 вр. чл.71, ал.1 и ал.2 ЗЗП, тъй като наказаното лице е предоставяло информация по „друг подходящ начин” по смисъла на чл.5, ал.1 ЗЗП, вкл. чрез устни разяснения и събеседване със специалист от соларното студио, което в по-голяма степен гарантирало правата на потребителите, отколкото формалното и декларативно представяне на предварителна информация съгласно БДС EN 60335-2-27:2003; БДС EN 60335-2-27:2005/А 1/2008; БДС EN 60335-2-27/2003/А2:2008.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НК, 109-ти състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалния закон.

Съобразно чл.220 АПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН касационната инстанция възприема следната установена от СРС фактическа обстановка: На 02.03.2010 г. служители на КЗП и ДАМТН извършили проверка на соларно студио „Б.” [населено място], [улица], при която установили, че в студиото са разположени 3 броя солариуми, като на потребителите не се предоставяла предварителна информация в писмена форма съгласно БДС EN 60335-2-27:2003; БДС EN 60335-2-27:2005/А 1/2008; БДС EN 60335-2-27/2003/А2:2008.

Обжалваното решение на СРС е правилно, като при постановяването му не

е допуснато визираното касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Правилно, при съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, вкл. свидетелските показания на св.Ц. и св.С., районният съдия се е позовал на разпоредбата на чл.5, ал.1 ЗЗП, която задължава търговците да предоставят информацията за стоката или услугата в писмена форма или по друг подходящ начин, който позволява възприемането ѝ от потребителя. От съдържанието на КП за извършена проверка № К-56867 от 02.03.2010 г. и показанията на актосъставителя Ц. се установява, че в проверяваното соларно студио била предоставена следната писмена информация: препоръки за безопасно и ефективно ползване на соларни апарати, информация за типа кожа и брой минути, продължителност на първата процедура, използване на козметични продукти. Действително така предоставената писмена информация не съдържа данните, посочени в АУАН и НП. С оглед показанията на св.С. и разпоредбата на чл.5, ал.1 ЗЗП, районният съдия правилно е приел, че не е изследван въпроса, дали на потребителите се предоставя пълен обем информация във форма, различна от писмената, с оглед на което административно наказващият орган неправилно е приел, че е осъществен състава на нарушение по чл.73 вр. чл.71, ал.1 и ал.2 ЗЗП. В цитираните за нарушени разпоредби на ЗЗП не се съдържа изискване за предоставяне на информация единствено в писмена форма. Европейските стандарти са цитирани общо и без позоваване на конкретна нарушена разпоредба.

Касационната инстанция приема, че районният съдия е изпълнил задължението си за разкриване на обективната истина по делото (чл.13 НПК), като е постановил решение по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото (чл.14 НПК), поради което касационните оплаквания в тази насока са изцяло неоснователни. Правните изводи на районния съдия напълно се споделят от настоящата инстанция и не следва да бъдат преповтаряни.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 30.05.2011 г. на СРС, НО, 109-ти състав е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 30.05.2011 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 109-ти състав по нахд № 9561/2010 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

